

ПРЕС КЛИПИНГ

6-7.децембар 2014.

НАСЛОВИ

- S KONJA NA MUSTANGA Iznenadujući plan Vlade za čate iz gubitaša;(str.2)
- Agencija objavila tender za dokapitalizaciju Železare;(str.3)
- ODLIV MOZGOVA Srbiju godišnje napusti 32.000 ljudi;(str.4)
- ELEKTRONSKI REGISTAR LOŠIH DIREKTORATajkuni imuni na crne liste!(str.5)
- Miodrag Kostić hoće da kupi svaku sedmu firmu!(str.6)
- Један закон је мало за преваранте;(str.9)
- Више заинтересованих фирми за Желвоз;(str.11)
- Српски радник је и без ТВ спота јефтина радна снага;(str.12)
- Крај полугодишта под знаком питања;(str.13)

S KONJA NA MUSTANGA Iznenadjujući plan Vlade za čate iz gubitaa

Gordana Bulatović

Vlada Srbije pokušaće da zbrine radnike koji ostanu bez posla u gubitaškim javnim preduzeća tako što će ih prebaciti u državne firme koje posluju pozitivno.

(+)

Kako saznaje „Blic“, ovaj stav Vlade već nedelju dana glavna je tema među direktorima javnih preduzeća. Oni osim što intenzivno razmišljaju kako da pripreme program poslovanja koji će u Nemanjinoj prihvatiti, brinu i drugu brigu. Nejasno je, naime, kako je moguće prebaciti nekog ko je godinama radio u potpuno drugoj industriji na nove poslove, a u isto vreme tražiti maksimalne rezultate.

- Veliki je pritisak na direktore javnih preduzeća. Za narednu godinu pripremamo programe kojima moramo značajno da smanjimo troškove, da popravimo korporativnu strukturu kako bi bili efikasniji. U isto vreme, poručeno nam je da računamo da ćemo na upražnjena mesta primati one koji neminovno ostaju bez posla kod gubitaških javnih preduzeća - kaže za „Blic“ jedan od direktora uspešnog javnog preduzeća koji je zbog osetljivosti teme insistirao na anonimnosti.

Inače, sva javna preduzeća računaju da će zbog strožih uslova za penzionisanje koji stupaju na snagu od Nove godine do kraja ove godine imati veći prirodni odliv zaposlenih. Taj procenat se, prema podacima do kojih je došao „Blic“, kreće od dva do čak četiri odsto ukupnog broja zaposlenih.

Profesor Daniel Cvjetićanin podseća da je sav problem sa neuspešnim firmama i bankama u državnom vlasništvu upravo u tome što je svim strankama motiv da u njih zaposle svoje partijske drugove.

- I uvek kada nove koalicije dođu na vlast, u javna preduzeća se slije nova armija partijskih kadrova. Niko ne zna koliko ih ima. Licitira se od par hiljada do desetina hiljada stranačkih aktivista. Zato su direktori javnih preduzeća na mukama. Ako zaposle nove partijske kadrove, rizikuju da rade lošije, a ako nalog da ih zaposle odbiju, ostaju i oni bez posla - zaključuje Cvjetićanin.

Začarani krug

„Ovakva praksa dovešće sada kadar iz gubitaških firmi u uspešne. Zatim će kad ove koje su sad uspešne postanu neuspešne, te kadrove vratiti u firme koje su u međuvremenu radile bez balasta viška, uglavnom partijskih kadrova. U najvećem broju slučajeva upravo su neuspešni kadrovi uzrok rada uz gubitke“, kaže Daniel Cvjetićanin.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/516834/Agencija-objavila-tender-za-dokapitalizaciju-Zelezare>

Agencija objavila tender za dokapitalizaciju Železare

Beta

Agencija za privatizaciju objavila je danas javni poziv za izbor strateškog partnera za dokapitalizaciju Železare Smederevo kupovinom udela od 80,01 odsto tog preduzeća, dok će Republika Srbija zadržati vlasništvo ostatka kapitala.

Prema podacima iz tendera vrednost novčanog kapitala Železare je 16,7 milijardi dinara, dok je nenovčani kapital oko 2,7 milijardi dinara. Pravo učešća na tenderu imaju investitori čiji je godišnji prihod u poslednje tri godine pojedinačno bio najmanje 300 miliona dolara, preračunato u valuti zemlje u kojoj posluje.

Obaveza kupca biće da do kraja 2016. godine pokrene proizvodnju u visokoj peći dva u Železari koja će raditi sa najmanje 50 odsto kapaciteta, a da istovremeno održava punu proizvodnju visoke peći jedan. Rok za podnošenje prijave je 5. januar 2015. godine, a privatizaciona dokumentacija zainteresovanim kupcima je dostupna od 9. decembra. Zahtev za otkup dokumentacije treba da bude dostavljen Agenciji do 22. decembra.

Vlada je na jučerašnjoj sednici odlučila da pokrene postupak privatizacije Železare Smederevo, modelom strateškog partnerstva putem dokapitalizacije i metodom javnog prikupljanja ponuda.

Odlučeno je i da državni poverioci otpišu dug Železari, sa stanjem na dan 31. decembar 2013. godine, pod uslovom uspešnog okončanja dokapitalizacije. Formirana je komisija za sprovođenje modela strateškog partnerstva i utvrđeni kvalifikacioni uslovi i kriterijumi za rangiranja ponuda.

Naknada za otkup privatizacione dokumentacije iznosiće 10.000 evra, a zainteresovani ponuđači su dužni da na ime ozbiljnosti ponude uplate depozit od 100.000 evra. Ministar privrede Srbije Željko Sertić izjavio je da je stiglo deset prijava investitora za privatizaciju Železare Smederevo. Najozbiljniji kupac Železare je američki Esmark. Vlada Srbije je vlasnik Železare od februara 2012. kada ju je za jedan dolar kupila od američkog Ju-Es stila (U.S. Steel) koji se povukao zbog gubitaka.

Prvi tender za prodaju Železare raspisan je aprila 2012. godine, a ruski Uralvagonzavod se jedini javio na poziv, ali nije dostavio obavezujuću ponudu. Vrednost proizvodnje Železare Smederevo je oko 340 miliona evra, a s punim kapacitetom dostigla bi 1,5 milijardi evra. Država Železari mesečno daje 8,5 do 10 miliona evra, ali to preduzeće bankama duguje 260 miliona evra, dobavljačima 120 miliona i za sirovine još 145 miliona evra.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/517302/ODLIV-MOZGOVA-Srbiju-godisnje-napusti-32000-ljudi>

ODLIV MOZGOVA Srbiju godišnje napusti 32.000 ljudi

RTS

Svake godine više od 32.000 ljudi ode iz Srbije. Statistika govori da najveći broj naših sugrađana odlazi u Nemačku. U Austriju svake godine odlazi više od 4.000 osoba, zbog čega ne čudi podatak da je svaki deseti stanovnik Beča - Srbin. Slovenija je treća najpoželjnija država za naše sugrađane.

Najveći broj diplomaca odlazi sa završenim Ekonomskim fakultetom, medicinskim, stomatološkim, elektrotehničkim.

Sa najboljim ocenama i na osnovnim i na master studijama, tražio je posao u Srbiji skoro godinu dana. Đorđe Lukić, ekonomista, svoju šansu sada vidi van granica naše zemlje.

- Ako ste jednostavno ambiciozni i želite da izvučete maksimum iz sebe, onda posle tražite maksimum i od drugih, a samim tim to podrazumeva maksimum i od tržišta. Ako ovde nemate uslove onda tražite gde možete da se usavršite na pravi način - kaže Đorđe Lukić, ekonomista.

A da bi se usavršilo, iz Srbije godišnje u inostranstvo ode više od 700 visokobrazovanih ljudi, podaci su Zavoda za statistiku. Pre četiri decenije, sa diplomom fakulteta u inostranstvo je odlazilo dva odsto emigranata. Danas je taj broj porastao na 15 procenata.

- Svakako da ima negativne implikacije kako na ekonomskom tako i na demografskom tako i na intelektualnom nivou u Srbiji. To je jedan veliki gubitak - kaže Snežana Lakčević iz Republičkog

zavoda za statistiku.

Statistika tako govori da smo dobili bolju obrazovnu strukturu među onima koji su otišli van granice zemlje, nego među onima koji su ostali.

- Napadnuti ste sa dve strane, nemate dovoljnu reprodukciju za obnavljanje stanovništva, i odlaze oni koji nose tu reprodukciju, nose i ekonomski prosperitet tako da je za zemlju poput naše to izuzetno veliki izazov u narednom periodu - kaže Vladimir Nikitović, demograf.

Najveći broj diplomaca odlazi sa završenim Ekonomskim fakultetom, medicinskim, stomatološkim, elektrotehničkim. Paradoks je da upravo za ovim stručnjacima vapi i naše tržište rada. Jedino što bi moglo da ih zadrži jeste posao.

- Nacionalna služba za zapošljavanje ima mere aktivne politike zapošljavanja u ranijem periodu, to su bili programi stručne prakse, prve šanse programi stručnog osposobljavanja, tu su i tehnike za traženje posla predstavljanje poslodavcu kao što su motivacioni treninzi - kaže Desanka Mihajlović Kovač, iz NSZ.

Sličnim projektima, kažu, i ubuduće će pokušavati da potrebe tržišta predstave onima koji posao traže. Ponuda će, nadaju se, biti bolja od one u inostranstvu.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:522968-Tajkuni-imuni-na-crne-liste>

ELEKTRONSKI REGISTAR LOŠIH DIREKTORATajkuni imuni na crne liste!

D. I. K. - Z. R.

Kontroverzni biznismeni lako bi mogli da zaobiđu elektronski registar loših direktora i vlasnika. Goran Perčević i Miroslav Bogičević otvarali firme u čijim papirima nema njihovih imena
SRODNE VESTI

CRNA lista vlasnika i direktora koji su upropastili preduzeća i bez posla ostavili na hiljade radnika, nikoga nije uplašila, posebno ne velika gazde. Novi elektronski registar, sa spiskom loših upravljača, lako bi mogao da zaobiđe poznate biznismene, kojima se trenutno u Srbiji bave istražni organi. Razlog je jednostavan - u osnivačkim aktima njihovih preduzeća nema ni traga od njihovog imena. Kriju se iza raznih firmi osnovanih u poreskim rajevima, poput Devičanskih Ostrva.

Ipak, za upis u registar diskvalifikovanih lica biće dovoljan da su samo u jednom uništenom preduzeću ostavili svoj trag. Tako će, na primer, ime Miroslava Bogičevića već prvog dana od uspostavljanja registra sigurno osvanuti na crnoj listi. On se, naime, vodi kao jedini vlasnik koncerna „Farmakom“ u stečaju, iako u većini od preostalih povezanih 16 firmi nema njegovih ličnih podataka.

Kada je reč o Goranu Perčeviću, vlasniku „Interkomerca“, upis na „crnu listu“ ići će već malo teže. Po zvaničnim podacima, matično preduzeće „Interkomerc“ ima još sedam zavisnih društava:

„Intersekom Pojate“ Čičevac, „Interkomerc agrar“ Vrbas, „Interbriko“ Nova Varoš, „Interkom Ras“ Raška, „Zlatarka Komarani“ Nova Varoš, „Radaković“ Vršac i mesna industrija „Koteks“ iz Surčina. U ovim firmama Perčevićev „Interkomerc“ ima više od 50 odsto vlasništva. Problem je samo što se, kao zvanični vlasnik samog „Interkomerca“, nigde ne pominje Perčević imenom i prezimenom.

Željko Žunić, vlasnik „Beohemije“, koji čak sa pojedinim Perčevićevim firmama ima „uvezano“ vlasništvo, ne ispunjava uslove za upis u registar, jer njegove firme nemaju blokirane račune, niti su u stečaju, pa su samim tim i vlasnici i direktori pošteđeni etikete „loših upravljača“.

U Srbiji bi iduće godine trebalo da zaživi registar diskvalifikovanih lica. Tada više nijedan direktor, ali ni vlasnik firme, neće moći da osnuje novo preduzeće dok ne reši probleme koje ima u postojećem. Time će država pokušati da spreči sve učestaliju praksu da se firma zadužuje, a da se od plaćanja obaveza pobjegne kroz osnivanje novog preduzeća, dok staro kuburi u dugovima ili stečaju.

Direktor Agencije za privredne registre, Zvonko Obradović, napominje da sada APR po zakonu nema ovlašćenja da odbije registraciju nove firme, a sa novim zakonom će je dobiti.

IZ FOTELJE U FOTELJU

NA javnim raspravama koje su održane proteklih dana, privrednici su istakli i da će biti teško sa upisom u registar direktora javnih preduzeća.

- Direktor će moći, kao i do sada, da napravi dugove u firmi i da pre isteka 120 dana blokade, sedne u fotelju u nekom drugom preduzeću - upozorava Zoran Pavlović, preduzetnik iz Novog Sada. - Nadam se da će se nadležni pozabaviti i ovim problemom.

POPIS OD OKTOBRA

ZAKON o privremenim ograničenjima prava, koji će omogućiti stvaranje ovakvog elektronskog registra do 17. decembra, u fazi je nacрта i javne rasprave. Trebalo bi da „zaživi“ od oktobra sledeće godine. U njemu će se, osim preduzetnika, vlasnika i direktora preduzeća, naći i svi članovi upravnih i nadzornih odbora, ali i vlasnici više od 25 odsto akcija u problematičnim firmama. Tako će „na spisku“ biti svi koji na bilo koji način odlučuju o poslovanju nekog preduzeća. Razlozi za upis su blokada računa duže od 120 dana, stečaj, prinudna likvidacija, ili izrečene sudske mere.

FIRMA NA RODAKA

ONI koji budu upisani u registar neće moći da osnuju firmu na svoje ime, ali ih ništa neće sprečiti da to učine njihovi najbliži rođaci.

- U Srbiji ne postoji jedinstveni registar građana i nemamo odakle da povučemo podatke o rođaćkim vezama - objašnjava Zvonko Obradović.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:522793-Miodrag-Kostic-hoce-da-kupi-svaku-sedmu-firmu>

Miodrag Kostić hoće da kupi svaku sedmu firmu!

D. I. Krasić - Z. Radović

Stiglo skoro dve hiljade ponuda mogućih investitora za 502 preduzeća koja je na prodaju ponudila Agencija za privatizaciju MK: Želimo agrar i hotele. „Trajal“ na oku 14 investitora. Pakistanci bi IMT

SVAKU sedmu firmu čiju je prodaju oglasila Agencija za privatizaciju htela bi da kupi „MK grupa“. Ova kompanija, biznismena Miodraga Kostića, poslala je pisma zainteresovanosti za čak 67 firmi. Kostić bi svoju imperiju hteo da proširi sa poljoprivrednim kombinatima, od PKB korporacije do „Graničara“ iz Gakova, ali su mu za oko zapali i Beogradski sajam, dvorana Doma sindikata i Zavod za izdavanje udžbenika.

U trci za „Termal“, odnosno banju Vrdnik, ušao je zajedno sa kompanijom „Cepter“ i Industrijom mesa „Matijević“, dok će se za kafanu „Varoš kapija“ boriti sa još 17 „kolega“. Ovaj ugostiteljski objekat pokazao se kao najveći izazov za potencijalne investitore, jer je za njega stiglo najviše prijava. U ulozi vlasnika jednog od najomiljenijih mesta beogradskih boema, videli su se i Petar Pavlović, vlasnik hotela „Radmilovac“, ali i „Kovač grupa“, slovenački „Slorest“, kao i privrednici iz Francuske, Republike Srpske, Crne Gore...

Zaposleni u ovom preduzeću smatraju da je, osim kulturnog značaja, koji ova prestonička kafana nesporno ima, ovako veliki broj investitora privukla i činjenica da su u prošloj godini ostvarili dobit od 6,5 miliona dinara, što ih razlikuje od svih ostalih firmi ponuđenih na prodaju, koje uglavnom posluju sa gubitkom.

Miodrag Kostić bi hteo da privatizuje i „Slavija hotele“, ali su oni privlačni i kompaniji Elenilto group iz Velike Britanije, ali i za još 11 investitora.

STUDENTINA desetine pisama zainteresovanosti Agenciji za privatizaciju poslali su i građani Srbije iza kojih ne stoji nijedna kompanija. Student Miloš Paunović poslao je pisma o zainteresovanosti za 92 preduzeća, među kojima su i „Galenika“ i RTB „Bor“. Bugarin, Ilija Džagarov voleo bi da kupi 17 firmi među kojima su i IMT, IMR...

U „MK grupi“, međutim, ističu da to što su poslali pisma za više od 67 preduzeća ne znači i da su spremni da ih sve kupe. Podsećaju i da će se tek nakon objavljivanja javnih poziva za svaku firmu pojedinačno znati ko je zaista zainteresovan. Njih, kako kažu, najviše zanimaju firme koje posluju u oblasti agrara i hotelijerstva.

- Naše dalje postupanje zavisi od Agencije za privatizaciju i firmi koje su u tom postupku - kažu u „MK grupi“. - Planiramo da, u ovim teškim ekonomskim vremenima, održimo adekvatan nivo profitabilnosti, a do eventualnog proširenja našeg poslovanja može doći jedino ako se ispuni veći broj uslova. Pisma zainteresovanosti su samo inicijalni korak i ne znači da će do konkretne kupovine određenog preduzeća doći.

Potencijalni investitori pokazali su veliko interesovanje i za kruševačku „Trajal korporaciju“. Pisma o namerama je poslalo 14 firmi, među kojima je i nemačka kompanija Holding Hammerling, čiji su predstavnici u nekoliko navrata dolazili u Kruševac i koji su zainteresovani za kupovinu dela fabrike. Osim njih, „Trajal“ merkaju i dve kompanije iz Češke, po jedna iz Kine, Turske, Austrije i Rusije. Gazde „Trajala“ bi da postanu i dve makedonske kompanije.

Агенција за приватизацију је почетком децембра прошле године донела одлуку да се уговор о приватизацији „Трајал корпорације“ рaskине јер, како је тада наведено, купac из Бугарске, компанија „Brikel“, ни након накнадних рокова није испунио уговором преузете обавезе. „Трајал“ је „Brikelу“ продат за 12,2 милиона евра, уз обавезне инвестиције од 25 милиона евра у првих пет година.

„Индустрија мотора и трактора“ и „Индустрија мотора Раковика“ занимљиви су кинеској компанији China national electric engineering technology corporation, а за IMT aplicирала је и пакистанска компанија Khaaha SalmanYounis - Orient automotive industries.

„ZLATIBOR VODA“ MERKA FK RADSTIGLE су и две понуде за приватизацију Фудбалског клуба Раd. За њих су заинтересоване две српске компаније. „Zlatiborvoda“, која је део „Simeks група“, Драган Симовић. Други потенцијални купac је фирма SDB EnterPrice из Земунa, која је у APR-у регистрована за послове изградње стамбених зграда.

За „Simpо“ из Vranja пријавили су се „Delo група“ компанија из Русије, као и Nikola Petrović из Nemačke. HIP „Azotaru Pančevo“ купило би 10 инвеститора међу којима је један из Мађарске, Togliattiazot из Русије, као и Eus caoital partners из САД и ECPI managment из Чешке. I за HIP „Petrohemiju“ писма је послало 10 потенцијалних купaca, међу којима су Thompson global из САД, Falstaff из Швајцарске и Green ture из Мађарске.

Сви ови спискови су, међутим, засад, само листа лепих жеља. Колико ће предузећа, од укупно 502, која су понуђена на продају, заиста и добити нове власнике знаће се тек почетком следеће године. Тада би требало да се оконча и поступак јавних позива за свако предузеће појединачно. Пре тога ће Влада Србије, на основу пристиглих писамa заинтересованости, одредити моделе по којима ће фабрике бити приватизоване. То могу бити стратешко партнерство, продаја капитала, продаја имовине и пренос капитала без накнаде запосленима или стратешком партнеру.

Један закон је мало за преваранте

Држава ће донети пропис у намери да спречи регистравање фирми које би послужиле као „перионице пара”, али стручњаци и привредници тврде да то није довољно

Држава је коначно срочила још један закон против бизнисмена-превараната. Директоре и власнике предузећа, као и компаније чији је рачун блокиран дуже од 120 дана, будући „закон о привременим ограничењима права лица на обављање привредне делатности” треба да онемогући да оснивају нове фирме ако је над њима покренут стечајни или поступак принудне ликвидације.

О томе да ли је предлагач у Нацрту закона понудио оптимална решења, представници пословне заједнице ће се изјашњавати у јавној расправи, која ће трајати до 17. децембра.

Саговорници „Политике” сматрају да је добро што је Министарство привреде понудило пропис у намери да спречи регистравање фирми које би послужиле као „перионице пара”, или да би се неко извукао из дугова без казне.

Ипак, преовлађује став да би предложени текст закона могао бити бољи, уз опаску да само један закон и једна институција не може стати на пут по правилу „веома маштовитим” преварантима.

- Нови закон ће смањити злоупотребе, али док год Пореска управа не буде контролисала пословне књиге власника постојеће фирме који је поднео захтев за регистравање нове, малверзације неће бити искорењене - убеђен је Драгољуб Рајић из Мреже за пословну подршку.

- За сваки покушај преваре мора да се одговара кривично и целокупном имовином.

Др Јован Родић, професор универзитета у пензији и овлашћени ревизор, примећује да за оног коме је изречена привремена забрана оснивања новог предузеће, тај посао може да обави било ко други - пријатељ или комшија.

Родић подсећа да је у прошлој години у Србији пословало 115.613 привредних друштава. У 26.248 није било запослених, а у 22.284 фирме власник је имао још једног запосленог. Предузећа без запослених, која послују по закону и добрим пословним обичајима, уобичајена су појава широм света, али се фирме без запослених код нас често оснивају да би се избегло плаћање преузете робе или услуге.

Према годишњем извештају Агенције за привредне регистре, у прошлој години 39.168 привредних друштава имало је губитак до висине капитала. Другу групу губиташа чини 26.614 фирми чији је губитак премашио вредност њиховог капитала. Тај губитак је, заправо, имовина њихових поверилаца, а он ће бити увећан за трошкове стечаја, указује Родић.

Он подсећа да је пре десет година у Србији било око 4.000 предузећа, а повећање до 115.613, „незабележено у економској историји”, тумачи као последицу одредбе у Закону о привредним друштвима да је оснивач обавезан да уложи: 100 динара капитала (у претходном закону 500 евра) за оснивање друштва с ограниченом одговорношћу, односно 3.000.000 динара капитала за оснивање акционарског друштва (у претходном закону 10.000 евра за затворено, а 25.000 евра за отворено акционарско друштво).

- Последица овако минорно утврђеног оснивачког капитала је да се масовно оснивају друштва с ограниченом одговорношћу. То друштво послује док повериоци толеришу ненаплаћена потраживања, а запослени неисплаћене зараде - тврди Родић.

- Када та толеранција престане, власник, не поштујући најзначајније животно правило: Не чини другом оно што не желиш да теби други учини, оснива ново друштво с ограниченом одговорношћу, а постојеће препушта стечају. Стечај се завршава банкротством, јер је имовина мања од обавеза. Дакле, губитак су платили повериоци и запослени, који је неупоредиво виши од губитка власника у износу од 100 динара уложеног капитала. Отуда и десетине хиљада предузећа у стечају.

Родић понавља више пута истицано залагање да се висина капитала, коју власници (оснивачи) треба да уложе у новоосновано предузеће, може утврдити једино оснивачким билансом, кога, нажалост, наше законодавство не познаје.

Милан Кнежевић, председник Привредне коморе малих и средњих предузећа, сматра да највећи број предложених законских решења у новом закону о привременом ограничењу права лица на обављање привредне делатности проистиче из потпуног неразумевања околности у којима послује привреда.

- Успешно пословање не зависи само од добре воље, способности и пословног морала власника - каже Кнежевић.

- Ефикасност пословања много је комплекснија. Услови на тржишту су пресуднији за успешно пословање од способности појединца. Послујемо у земљи са изузетно малом тражњом и огромним пореским и парафискалним захватањима. Са највишим каматним стопама у Европи, са неефикасним правосуђем које је матрица ефикасног пословања. Затим, дискриминаторским субвенцијама, нестручним стечајним управницима и политичким намештеницима.

Ипак, Кнежевић тврди да је највећи генератор неликвидности привреде држава. Кад би она одмеравала своја захватања према могућности привреде и ефикасно спроводила законе, било би много мање стечајева.

За почетак, каже Кнежевић, држава би требало да обавезе 26.000 фирми без запослених да морају да пријаве барем оснивача. Не би било на одмет и обавезати државу, јавна предузећа и фирме у реструктурирању да плате своје обавезе привредницима.

А. Микавица

Више заинтересованих фирми за Желвоз

У Смедереву стрепе од купаца који неће бити заинтересовани за ремонт вагона, већ само за фабричку халу и осталу имовину

Незавидан положај фабрике није добра препорука за купце (Фото Желвоз)

Смедерево - Приватизација смедеревског „Желвоза” потпуно је пала у сенку решавања статуса „железаре”. Некадашњи гигант међу ремонтерима нашао се међу 502 предузећа за које је Агенција за приватизацију објавила јавни позив. Иако је овдашња јавност од градоначелнице Јасне Аврамовић и руководства „Желвоза” до сада могла да чује да се за ту фабрику интересује једино извесна италијанска фирма „Чимолаја”, о чему је „Политика писала, показало се да има још интересената. „Желвоз” „меркају” и „WBN Wagonbau piesky GMBH” из Немачке, пољски „Ненаг Глинице С.А.”, конзорцијум привредних друштава која послују у Републици Србији и Словенији, али и фирма „Цимолаи С.П.А” из Румуније, а не из Италије.

Судећи по интернет претрази, реч је највероватније о огранку италијанске фирме у Букурешту који постоји од 2007. Зашто се на јавни позив јавила румунска, а не италијанска фабрика, није познато, али ову ситуацију многи у Смедереву упоређују са чињеницом да се за „Железару” пријавила фирма „Есмарк Европа” са седиштем у Холандији, а не у Америци, где је централа компаније. Међутим, у Смедереву се већ на помен Румуна у вези са „Желвозом”, одмах јавља сумња у повезаност са бившим газдама из „Ремар - Грампета” са којима је раскинут уговор о приватизацији. „Политика” за сада нема сазнања о било каквој вези две компаније.

Градоначелница Аврамовић је најавила да ће већ почетком августа бити потписан уговор између „Желвоза” и „Чимолаје” за закуп највеће фабричке хале, али се то није догодило. У међувремену се могло чути да је „Чимолаја” заинтересована да купи цео „Желвоз”, али у сарадњи са још неким фирмама из Италије. Како год, та компанија не намерава да се бави ремонтом вагона већ производњом челичних конструкција. Уколико купе српског ремонтера, сва је прилика да ће тиме бити угашена делатност „Желвоза” и стогодишња традиција.

„Желвоз” нове власнике чека у статусу реструктурирања, у тешкој финансијској ситуацији. Хала коју су Италијани намеравали да закупе стављена је под хипотеку због кредита из Фонда за развој, који је узет за отпремнине првој групи радника која је отишла из фабрике. У „Желвозу” је од око 1.100 остало око 350 радника и већина је на плаћеном одсуству.

Приватизација и смедеревских медија

Поред „Желвоза”, на списку Агенције за приватизацију нашао су се и два смедеревска медија: Телевизија Смедерево и недељник „Наш глас”. За телевизију се интересују три физичка лица, док за локалне новине, незванично, нема интересовања.

Немам званичне податке из Агенције, али врло је могуће да нас нико неће јер за штампане медије одувек влада мање интересовање, а иза себе већ имамо једну пропалу приватизацију, па је можда и то један од разлога, каже Горо Реџић, директор „Нашег гласа”.

Коначни расплет и решавање статуса у наредним месецима чекају и два смедеревска медија од којих укупно зависи 40 радника. Директор „Нашег гласа” чија је приватизација поништена, Горо Реџић, тврди да још увек нема никакве информације о резултатима јавног позива. Готово

идентичан одговор добили смо и од директорке Телевизије Смедерево, Јелене Милосављевић.

О. Милошевић

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/srpski-radnik-je-i-bez-tv-spota-jeftina-radna-snaga>

Српски радник је и без ТВ спота јефтина радна снага

Однедавно се на америчком Си-Ен-Ену емитује ТВ спот Владе Србије за привлачење капитала. Савез самосталног синдиката, најбројнији српски синдикат, протествовао је због, како тврде, „срамне рекламе”,

јер се њом инвеститорима поручује да је предност Србије квалификована и јефтина радна снага. Челник СССС Љубисав Орбовић истиче да је за српски народ, раднике и омладину, изузетно увредљиво истицати јефтин рад:

- Наши људи вреде много више од онога како су представљени, а с друге стране, ако погледамо шире, видећемо да је у Африци најјефтинија радна снага. Тамо се ради за долар или евро, али им инвестиције нису дошле, па како другачије оценити ову срамну промоцију Владе, која је не само увредљива, већ као што се из афричког примера види, и врло погрешна.

Оваква реклама, сматра Орбовић, потврђује оно на чега су синдикалци указивали приликом измена Закона о раду и других реформских закона, чији је једини циљ био, додаје, “производња сиромаштва”:

- То ће, заједно с високом незапослености, тресирати пут за долазак компанија чији је циљ само профит, уз што ниже плате. Такав начин зараде капитала није зачуђујући, али јесте начин на који наше власти представљају своје раднике и грађане, поносећи се таквим изменама Закона о раду.

Право је, али и обавеза, синдиката да дигне глас када се српски радник представља као јефтина радна снага. Међутим, то треба да важи увек, а не само када се појави неки ТВ спорт. Јер, синдикат ни у једном тренутку не сме да заборави реалност и оно што сада има српски радник, било да ради за домаћег било за страног инвеститора. А реалност је, ма колико била неправедна и сурова, да данас добар део српских радника ради за радни сат који је нижи од једног евра, као и да ће тек од почетка наредне године имати зараду један евро за сат. Није ли по томе већ у рангу афричких радника и зашто се синдикати нису изборили да радни сат буде већи?

У Србији је последњи пут минимална зарада коригована априла 2012. године, када је цена рада по сату са 102 повећана на 115 динара. Толико износи и сада, али је због раста евра она данас мања него што је била на почетку године. Са таквом ценом Србија већ одавно заузима неславно дно европске лествице по примањима. Примера ради, радник у Француској за сат

просечно заради 34 евра! А да би сустигли радника у Немачкој, који за сат заради 30 евра, наши радници морају да раде дан, ноћ и још пола дана!

Од почетка наредне године цена радног сата у Србији ће, одлуком Владе Србије, бити већа за 5,2 одсто у односу на садашњу и износиће 121 динар односно - један евро. Ако се уз то дода и податак да минималну зарату прима трећина радника у Србији, а то практично значи око 500.000 њих, више је него јасно да су они заиста јефтина радна снага и да није потребна нека посебна реклама да би се оголила истина.

Социолог Срећко Михајловић, добар познавалац синдиката, положаја радника и индустријских односа, објашњава за “Дневник” да истина увек боли, те да му није јасно зашто се синдикат буни:

- Вероватно зато јер када људи чују истину, поготово ако она није пријатна, имају потребу да је демантују. Но, истина је таква и чињеница јесте да је овде јефтина радна снага, да су плате мале. Оно што је у овом споту спорно јесте тврдња о квалификованој радној снази. Наиме, ми претерујемо у одржавању слике која није нарочито истинита, да имамо школовану и квалификовану радну снагу. Велико је питање колико та радна снага може да одговори потребама савремене технологије. Бојим се да не, да наша радна снага није толико квалификована и да због високе незапослености није у току свих оних технолошких захтева који се данас стављају пред радну снагу. Синдикатима би, уместо незадовољства спотом, било боље да се баве реалном ситуацијом која доводи до тога, да се боре за веће плате и већу квалификованост радне снаге.

Наш саговорник истиче да ми реално и не бисмо могли очекивати стране инвеститоре ако би била скупа радна снага, јер они иду тамо где могу да зараде и добро прерачунавају све трошкове:

- Међутим, не може се привлачење страних инвестиција заснивати само на јефтиној радној снази и њеној обесправљености, а не упитати се шта је с другим условима које држава мора испунити да би имала инвеститоре. Шта је с лошом администрацијом, силним бирократским препрекама, прописима... Значи, има још низ других проблема који одбијају стране инвеститоре и они се не могу надоместити тиме што перманентно снижавамо радну снагу и обесправљујемо раднике.

Љубинка Малешевић

Гори смо и од БиХ

Бугарска је прошле године са 3,7 евра по радном сату имала најнижу цену рада у ЕУ. Према подацима Европског завода за статистику, рад се најбоље плаћа у Шведској са 40,1 евро по сату. У Чешкој је радна сатница лане износила 10, у Хрватској 8,7, у БиХ 3,5, у Румунији 4,4 евра... Минималне плате варирале су од 174 евра у Бугарској до чак 1.921 у Луксембургу.

http://www.b92.net/info/vesti/index.php?yyyy=2014&mm=12&dd=05&nav_category=12&nav_id=932959

Kraj polugodišta pod znakom pitanja

IZVOR: DANAS

Beograd -- Završetak prvog polugodišta mogao bi da bude pod znakom pitanja ako sindikati prosvetnih radnika donesu odluku da nastavnici koji štrajkuju ne zaključe ocene.

To je jedan od scenarija o kojem se razmišlja, s obzirom da ni posle tri nedelje štrajka u školama nema pomaka u pregovorima sa Vladom Srbije.

Štrajkački odbor sva četiri reprezentativna sindikata u utorak će doneti odluku da li će i na koji način radikalizovati štrajk, a osim mogućnosti da se ocene ne zaključe, razmatra se i potpuna obustava nastave u školama i izlazak prosvetara na ulice, saznaje Danas.

Jasna Janković, članica Predsedništva Unije sindikata prosvetnih radnika Srbije, kaže da je za utorak zakazan sastanak radne grupe za poseban kolektivni ugovor, nakon čega će Štrajkački odbor doneti odluku o daljim koracima. Na jučerašnjem sastanku tog odbora ponovljeno je da sindikati ne odustaju od zahteva da budu izuzeti od smanjenja plata za 10 odsto i da se precizira kada će biti donet i početi da se primenjuje zakon o platnim razredima za ceo javni sektor. Treći zahtev, oko koga ima nekih pomaka, jeste potpisivanje kolektivnog ugovora i učešće sindikata u izmenama Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja.

"O prva dva zahteva se uopšte ne razgovara, a što se tiče trećeg, nismo mnogo odmakli, jer predstavnici Ministarstva finansija retko dolaze na sastanke. Sve što se usaglasilo sa Ministarstvom prosvete, padne u vodu kada se na sastanku pojave predstavnici Ministarstva finansija. Dakle, svi sporni članovi u kolektivnom ugovoru o kojima nije dosad postignut dogovor, sporni su i dalje", ističe Jankovićeva.

Ona dodaje da su predstavnici sindikata juče iznenada pozvani na sastanak sa šefom kabineta i posebnim savetnikom ministra prosvete, ali da je taj susret završen bez ikakvog zaključka. Sindikati se, kako dodaje, oštro protive da se izmenama Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja omogući uvođenje novih zaposlenih u sistem preko otvorenih konkursa, jer bi to bilo „otvaranje Pandorine kutije“.